

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 5 - 11 aprilie 2020

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

Maslu

marți, 7 aprilie 2020; ora 18.00

Liturghia Înaintesfințitelor

miercuri, 8 aprilie 2020; ora 12.00

Calea Crucii

sâmbătă, 11 aprilie 2020, ora 18.00

Pomenirea tuturor morților

sâmbătă, 11 aprilie 2020, ora 19.00

RUGĂCIUNE

Iată-mă Doamne în fața Ta, privind la Tine cu ochii minții. Tu mă înveți și-mi descoperi scopul. Exemplul vieții Tale pământești îmi descoperă cât sunt eu de departe de sfințenie. Ai înfăptuit mântuirea noastră. Dorința Ta a fost să faci voia Tatălui Tău și astfel Te-ai făcut ca unul dintre noi, Te-ai îmbrăcat cu omenirea noastră și, mai mult, ai devenit servitorul nostru revelându-ne ce înseamnă adevărata iubire.

O, Doamne, Dumnezeuul meu și Totul meu, merit sau pot să cutez să-Ți cer mai mult decât mântuirea mea, eu care nici măcar pentru aceasta nu am servit cum se cuvine pe pământ, cu toate că am avut permanent înaintea mea exemplul vieții și al învățăturii Tale?

Numai bunătatea Ta, mă face să sper la fericirea cerească pentru că numai harul Tău poate să-mi transforme sufletul împietrit într-un suflet sfânt și curat, care să fie vrednic de a se bucura de-a pururi în Măreția Ta.

De aceea rămâi cu mine, Mântuitorul meu, și cercetează-mă cu îndurarea Ta, ca să voiesc de acum înainte doar ceea ce este conform voinței Tale divine. Amin.

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Tudor Crăciun, Paul Todorean și Ion Naom**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Potirul celor dintâi

Prin ceea ce spune, Isus pare să ceară de cele mai multe ori lucruri imposibile sau în orice caz greu de înțeles și greu de urmat. Atunci când legea lui Moise cerea ochi pentru ochi și dinte pentru dinte, să-ți iubești aproapele și să-ți urăști dușmanul, ce reacție putea provoca în sufletul ascultătorilor apelul Mântuitorului la iubirea dușmanilor? Cum răsună aceste cuvinte în sufletul nostru, atunci când cineva drag, cineva din familie sau dintre prieteni suferă din cauza unor oameni răi? Cum ascultăm vorbele Fiului lui Dumnezeu și mai ales cum le punem în practică atunci când suntem în fața suferinței celor nevinovați? Astăzi Isus cere ucenicilor un alt lucru dificil de împlinit: să fie slujitorii tuturor atunci când vor să fie mari; să bea potirul durerii ca parte a misiunii lor. Reacția apostolilor nu lasă dubii: sunt departe de a înțelege cu adevărat. Discursul Maestrului lor despre suferință pare să treacă pe lângă urechile lor fără efect. Logica lor este pentru moment una lumească, obișnuită: încearcă să ajungă cât mai în față, să parcurgă cât mai multe etape în cariera lor, pentru a se poziționa, dacă ar fi cu puțință, chiar de-a dreapta și de-a stânga tronului imaginat de ei. În ochii lor Isus este doar un Mesia menit să-i scape de jugul romanilor pentru a se instala în Ierusalim ca un împărat pe urmele lui David, Solomon și toți ceilalți.

Mântuitorul este în schimb un alt fel de Împărat. Pregătește o alt fel de Împărăție. Își adună un alt fel de popor și are nevoie de alt fel de dregători. Logica lui Cristos vedește o lume anapoda, o lume, adică așa cum indică etimologia cuvântului, cu picioarele în sus. Iubirea dușmanilor și rugăciunea pentru ei, reacția în fața celui care îți ia haina sau te obligă să faci o milă cu el sau cea contemplată în evanghelia de astăzi față de putere și autoritate, reprezintă revenirea la normalitate, revenirea cu picioarele pe pământ. Ordinea creată de Dumnezeu și distrusă prin păcatul primilor oameni, lasă loc unui spațiu în care ura și răzbunarea se răspândesc precum o pată de ulei. De la Cain la Lameh, păcatul și răzbunarea ajung să se multiplice de la șapte, la șaptezeci de ori câte șapte. În acest context extrem de violent, legea aparent dură a Vechiului Testament “ochi pentru ochi, dinte pentru dinte” este mai degrabă o îngrădire a răzbunării: nu mai mult decât ai primit, nu mai mult decât răul care ți s-a făcut, iar chemarea lui Isus de a ierta de șaptezeci de ori câte șapte este de fapt o anihilare a efectelor răului, o revenire la normalitate, chiar dacă această normalitate trece prin sacrificiul personal. Poziționarea față de autoritate și putere cerută astăzi apostolilor își găsește sensul și înțelegerea în același context: o nouă împărăție e pe cale să se nască, iar aceasta necesită oameni noi.

Duminica viitoare, cea a Floriilor sau a intrării în Ierusalim, va pune din nou ucenicii față în față cu tentația puterii. Va fi ultima ispită și totodată ultimul moment de respiro înainte de Cruce. Acolo, în fața Răstignitului, ambiguitatea nu-și va mai găsi spațiu. O parte a celor prezenți vor alege să creadă în Mesia doar în absența suferinței. Deviza lor binecunoscută, răsună și astăzi pe buzele multora, chiar dacă în forme voalate: dacă ești Fiul lui Dumnezeu, dă-te jos de pe Cruce și vom crede. Alții vor fi gata să facă un salt în mister și în noutate. Pentru aceia, ca și pentru mulți din zilele noastre, Cuvântul și promisiunea lui Dumnezeu valorează mai mult decât iluziile și falsa realitate a acestei lumi. Noi de ce parte suntem?

PS Claudiu, Episcopul Curiei